

få afhjulpet problemerne, samtidig med at man allerede nu får de positive ting?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Der er jo en valgmulighed mellem den 1. januar 2007 og den 1. januar 2008, og der har vi jo lagt meget vægt på at høre Kommissionens endelige bedømmelse, før vi traf beslutning i Danmark, og nu har vi fået en indstilling, der siger, at det er rigtigt at lægge 2007 til grund, altså den 1. januar 2007, og så til gengæld have et meget stærkt monitoreringsprogram netop på de områder, som hr. Messerschmidt nævner, og som fortsat er problemområder, kombineret med, parret med en række sanktioner, der kan iværksættes, hvis ikke man lever op til kravene.

Det betyder, at den dynamiske udvikling fortsætter. Den 1. januar er ikke en slutsten, det er en begyndelse på det egentlige politisk-økonomiske samarbejde i EU, men det er også en fortsættelse af den dynamiske udvikling hen imod bedre vilkår i de to lande.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Min bemærkning går på hr. Svend Aukens bemærkninger om, at et medlemskab vil føre til fremskridt. Hvis man nu fører den logik ud i sin yderste konsekvens, vil det jo betyde, at man skulle tilbyde alle lande, der i øjeblikket ansøger om EU-medlemskab, medlemskab med det samme, for så vil alt kun gå meget bedre.

Hvis vi bruger den logik i forhold til Tyrkiet, som jo også er ansøgerland, må hr. Svend Auken jo i dag oppe fra Folketingets talerstol også være tilhænger af, at Tyrkiet på de nuværende betingelser bliver medlem af EU, for så vil fremskridtene også være større i Tyrkiet, end de ville have været i den situation, som vi står i nu, om jeg så må sige, hvor Tyrkiet ikke er medlem af EU.

Kl. 14.20

Synes hr. Svend Auken ikke, at den logik, som hr. Svend Auken præsenterer Folketinget for her i dag, er en smule simplificeret, for forsimplet og ikke tager hensyn til den konkrete situation, som er meget alvorlig, hvor optagelsesbetingelserne ikke er opfyldt?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det vil være til fordel for Tyrkiet at blive medlem af EU. Og jeg er heller ikke et sekund i tvivl om, at der er klare

fordele knyttet til en udvidelse med Tyrkiet, men der er altså også nogle ganske alvorlige problemer, og det er derfor, man har iværksat den procedure, vi kender til, i øjeblikket.

Tyrkiet er et langt, langt større land, som geografisk rækker ind i områder, som vi jo ikke normalt har regnet for europæiske. Det er et land på – hvad er der? – 75 millioner mennesker, og befolkningstallet er stigende. Nu er vi i gang med en proces vedrørende Tyrkiet, som på et eller andet tidspunkt skal afklares, og vi vil på samme måde som med Rumænien og Bulgarien få en indstilling fra Kommissionen om, hvad der er klogt.

Men jeg er helt enig med hr. Rune Lund i, at der er tale om fordele både for Tyrkiet og for EU ved et tyrkisk medlemskab, men der er altså også nogle meget alvorlige problemer, og det er dem, man får afklaret. Der er spørgsmålet, om vi kan modtage, om vi kan indarbejde et så anderledes samfund som det tyrkiske i vores kultur, og det vil vi også få problemer med med Rumænien og Bulgarien, men jeg synes, at når man taler om de her ting, så skal man ikke kun tale om problemer, så skal man også tale om chancer.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det synes jeg også man skal, men jeg synes også, man skal tage de problemer, der er, alvorligt, og jeg forstår det, som hr. Svend Auken siger, på den måde, at hr. Svend Auken trækker i land i forhold til at sige, at det *altid* vil være en fordel at hive et land indenfor og give et land EU-medlemskab, og at det nogle gange godt kan give en bedre dynamik, om jeg så må sige, ikke at tilbyde EU-medlemskab. Det er jeg da glad for.

I den forbindelse vil jeg da godt lige læse op fra den ledende artikel i Politiken den 27. september igen, for der står nemlig noget længere nede i lederen, som jeg også er enig med lederen i. Der står:

»Selv om EU lover at holde de to nye medlemmer af klubben i stram snor, så ved vi af erfaring med andre nye medlemslande, at der slappes mere af, når først de er kommet igennem nøglehullet. Denne gang er nøglehullet i realiteten gjort for stort.«

Jeg må sige, at det er jeg meget enig i. Hvorfor al det kissejav? Hvorfor smider vi ikke noget is i kølerhjelm og siger velkommen til de her to lande, når de har opfyldt betingelserne, ligesom alle andre lande har gjort, inden de blev medlem af EU?